

něž považuje za nezaviněné. Hledíc k tomu, že obžalovaný měl celkem dodati jen výše vypočtený zbytek obilí a své povinnosti skutečně v míře daleko větší dostál, nelze mluvíti o zúmyslném neb vědomém porušení dodávkové povinnosti.

Čís 512.

Dozorčí orgán lesní ve službách soukromých není úředníkem ve smyslu §§ 101 a 311 tr. zák.

(Rozh. ze dne 21. července 1921, Kr I 731/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury k zachování zákona:

Rozsudkem okresního soudu v Jesenici ze dne 28. prosince 1920 a potvrzujícím jej rozsudkem krajského soudu v Mostě jako soudu odvolacího ze dne 1. března 1921, porušen byl zákon v ustanovení §§ 101 a 311 tr. zák., rozsudky ty se zrušují a okresnímu soudu v Jesenici se ukládá, by, šetře zásady odstavce druhého Šu 293 tr. ř., ve věci znova rozhcdl.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Jesenici ze dne 28. prosince 1920 byl obžalovaný uznán vinným vedle přestupku nedokonané krádeže ve smyslu §§ 8 a 460 tr. zák. také přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením ve smyslu Šu 311 tr. zák., spáchaným tím, že dne 12. prosince 1920, byv přistihnut přísežným panským hajným, hleděl ho darem 50 K svésti k porušení jeho úřední povinnosti, a byl za to dle Šu 311 tr. zák. s ohledem na ustanovení Šu 267 tr. zák. a za použití §§ 266 a 260 b) tr. zák. odsouzen do vězení na jeden týden. Rozsudkem krajského soudu v Mostě jako soudu odvolacího ze dne 11. března 1921 bylo odvolání obžalovaného, pokud směřovalo proti výroku o vině, jako neodůvodněné zamítnuto. Rozsudky obou stolic porušen byl zákon v ustanovení Šu 311 tr. zák. František S. označen je v rozsudku první stolice jako přísežný panský hajný. Jinak nepodávají sice trestní spisy žádného bližšího objasnění otázky, dlužno-li v hajném spatřovati úředníka ve smyslu Šu 311 tr. zák., vzhledem k tomu však, že dle rozsudkového zjištění byl jím obžalovaný při činu, zakládajícím skutkovou podstatu přestupku dle §§ 8 a 460 tr. zák., přistižen v honebním revíru W-ově v K., a že hajný při svém svědeckém výslechu udal: »pozoroval jsem obžalovaného v polích, která náležejí k n a š e m u honebnímu revíru v K.«, lze bezpečně za to míti, že v osobě S-ově jde o přísežný lesní orgán dozorčí, jsoucí ve službách soukromých. Rozhodovací důvody rozsudku první stolice neobsahují ni žádných úvah v příčině otázky, z kterého důvodu spatřuje soud ve jmenovaném hajném úředníka ve smyslu Šu 311 tr. zák., rozsudek druhé stolice pak neuvádí pro své rozhodnutí vůbec žádných důvodů. Z okolnosti, že rozsudek první stolice označuje ho jako přísežného panského hajného, dlužno však usuzovati na názor obou stolic, jakoby vhodným objektem přestupku dle Šu 311 tr. zák. byly osoby, jmenované v Šu 68 tr. zák., tedy i osoby takové, které stojí ve službách soukromých. Tento názor je zřejmě mylný. Pojem úředníka ve smyslu Šu 311 tr. zák. kryje se s tímž pojmem dle druhého odstavce Šu 101 tr. zák., jakož i dle §§ 104 a 105 tr. zák., a dlužno dle toho i za úředníka ve smyslu Šu 311 tr. zák. pokládati toho, kdo mocí přímého nebo nepřímého veřejného příkazu, s přísahou nebo bez ní, je

zavázán obstarávati úkony vládní. Je tudíž pojem úředníka užší než pojem vrchnosti ve smyslu §u 68 tr. zák. Tomu nasvědčuje již ta okolnost, že v §u 68 tr. zák. vedle úředníka uvedeny jsou nejrůznější kategorie jiných osob, požívajících ochrany dle tohoto zákonného ustanovení. Kdežto zákon v §u 311 tr. zák. označuje jako objekt trestného činu úředníka, mluví v §§ 312 a 314 tr. zák., bezprostředně následujících, o osobách, jmenovaných v §u 68 tr. zák. jako o objektech trestných činů ve smyslu těchto trestních předpisů. Jest na bíledni, že dozorčí orgán lesní, jsoucí ve službách soukromých, požívá sice, byl-li vzat příslušným zeměpanským úřadem do přísahy, ochrany §u 68 tr. zák., že však, neobstarává úkonů vládních, nemůže býti pokládán za úředníka ve smyslu §§ 101, 104 a 105 a tedy ani dle §u 311 tr. zák.

Čís. 513.

Předpisů o podmíněčném odkladu výkonu trestu nelze použití při odsouzení pro správní přestupek.

Rozhodli o správním přestupku lichevním v první i druhé stolici lichevní senát plně obsazený, jest rozsudek absolutně zmatečným.

Odsouzení pro přestupek správní jest za všech okolností mírnější, nežli odsouzení pro přestupek soudní.

(Rozh. ze dne 21. července 1921, Kr I 733/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečném stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona:

Rozsudkem okresního soudu lichevního v Bezdržicích ze dne 8. září 1920, pokud jím byl obžalovaný pro přestupek správní dle § 6 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n. odsouzen podmíněčně, a potvrzujícím jej rozsudkem lichevního jako odvolacího krajského soudu v Chebu ze dne 11. listopadu 1920, porušen byl zákon v ustanovení § 1 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 562 sb. z. a n., dále §§ 5, 9 a 10 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 567 sb. z. a n. a §§ 6 i 10 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. a § 1 tr. ř.; rozsudky ty se zrušují a okresnímu soudu v Bezdržicích se ukládá, aby spisy postoupil předsedovi soudu lichevního jako zástupci příslušného úřadu správního k novému řízení proti obžalovanému.

Důvody:

Rozsudkem okresního jako lichevního soudu v Bezdržicích ze dne 8. září 1920 odsouzen byl obžalovaný T. pro přestupek správní dle § 6 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n., spáchaný překročením nejvyšší ceny živé váhy masa telecího, do vězení na jeden týden a ku peněžitému trestu vězení v trvání 5 dnů a dle § 389 tr. ř. k náhradě útrat řízení trestního.

Odsouzení prohlášeno podmíněčným dle zákona ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n. na zkušební dobu jednoho roku. K odvolání veřejného žalobce byl rozsudek ten rozhodnutím lichevního jako odvolacího soudu v Chebu ze dne 11. listopadu 1920, s poukazem na důvody prvního soudu a s dalším odůvodněním v plném znění potvrzen. Rozsudky obou stolic porušují zákon ve dvou směrech a sice: 1. Nesrovnávají se uvedené